

Duchovný pohľad

december 2009, číslo 7

Nech je advent pre teba ako svieca: môžeš si viac posvietiť do svojho vnútra, môžeš pri tichu svetla sviece v modlitbe stretnúť Ježiša...

Na úvod

Milovaní bratia a sestry, milá farská rodina!

Prvou adventnou nedeľou sme vstúpili do obdobia príprav na oslavu Ježišovho príchodu na túto zem. Máme sa tak pripraviť, aby sa Ježiš mohol narodiť aj v našom srdci, aby mohol v nás a cez nás účinkovať aj v našom okolí.

Keď prichádza na svet malé dieťa, stávajú sa preň nevyhnutnosťou dve základné potreby: spravodlivosť a láska. Potrebuje tiež, aby malo kde bývať, aby bolo zdravé, aby malo obidvoch rodičov, aby bolo oň postarané po telesnej aj po duchovnej a citovej stránke. Potrebuje teda lásku rodičov a ostatných členov rodiny.

Nedávno som čítal takú zaujímavú slovnú hračku. Znela takto: "To, čo je ľudské - v našej príprave na Vianoce - nesmie zastrieť to, čo je nadľudské. Lebo ináč sa ľudské pomaly stane neľudským..."

Keby tieto naše úvahy komentoval Ježiš, možno by reagoval tak, ako kedysi na návšteve u sestier Marty a Márie. Vtedy povedal tak veľmi zaneprázdnenej a zodpovednej Marte: "Staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci, kým len jedno je potrebné. Mária si zvolila lepší podiel..." Tento výrok ešte viac platí o Márii - jeho matke, ktorá nosí pod srdcom Dieťa. Jedna i druhá si vybrali Krista.

Keď hovoríme, že sa pripravujeme na Vianoce, myslíme na kresťanské, ktoré sú súčasťou našej kultúry. Slávia ich síce aj tí, čo majú vianočný stromček bez jasličiek, alebo jasličky, ale bez Ježiša. Takéto Vianoce sa však veľmi podobajú krehkým farebným ozdobám, ktoré vešiame na stromček. Pri najmenšej neopatrnosti sa rozbijú...

Syn Boha sa narodil ako obyčajné dieťa. Prišiel do našho sveta. Tam, v maštali pre ovce - ako hovorí biskup Kamphaus - tam, kde ľudia mrzli a hladovali, bohatli a chudobneli, tam, kde sa škriepili a podvádzali, ale aj milovali a odpúšťali si. Teda do našho sveta, ktorý je naozaj naším, ako si ho len vieme predstaviť a ako sme si naň zvykli.

Teda jeho príchod sa netýka iba kostola, bohoslužieb, či modlitby pred štedrou večerou, z ktorej má najväčšiu radosť stará mama, lebo si myslí, že jej deti ešte celkom neprestali veriť - veď sa modlia... Toto prijatie Krista sa týka každého dňa, ktorý po takomto rozhodnutí sa pre neho prežijeme.

Boh musí radikálne zasiahnuť do nášho života. Pred pár rokmi som sa rozprával s jednou slobodnou matkou, asi tridsaťročnou. Okrem iného mi povedala: "Dostala som od Boha veľký dar. Po piatich rokoch som mohla opäť ísť na sv. spoveď a na sv. prijímanie. Rozišla som sa so svojim priateľom, ktorý

je ženatý a je otcom mojej dcérky. Dcéрка má 4 roky. Ja pracujem 6 hodín denne ako upratovačka. Keď zaplatím byt a inkaso, zostane nám s dcérkou každej 22 korún na deň. Nemôžem si prakticky nič kúpiť, niekedy ani to ovocie pre dieťa, aby malo vitamíny. Rodičia mi občas niečím pomôžu. Ale som úžasne šťastná, že nežijem v hriechu a Boh mi veľmi pomáha, lebo mi dáva mnoho síl..."

Ježiš hovorí: "...nebojte sa, ja som premohol svet." Myslí tým svet s jeho biedami, hriechom, klamstvom, podvodmi, nevernosťami. On ho premohol láskou, ku ktorej nám dáva návod i silu. Prijat' túto Božiu ponuku a nikdy sa jej nevzdať – to je skutočné tajomstvo kresťanských Vianoc. Takéto sviatky si všetci zo srdca želajme a vyprosujme od Boha.

Svetlo, ktoré videli pastieri v Betleheme,
svetlo, ktoré zažiarilo pri Vzkriesení
a ktoré očakávame na konci časov,
nech počas nasledujúcich týždňov očakávania Božieho narodenia
postupne vzrastá aj vo Vašej duši a nech ju naplní
Božím pokojom a milosťou...

Požehnané adventné obdobie!
otec Daniel

Pod'akovanie a privítanie

Dnes chceme poďakovať Bohu i otcovi d.p. Kazimírovi Divékymu za sedem rokov jeho kňazskej služby v našej farnosti a privítať otca d.p. Daniela Bédiho ako jeho nástupcu. Začneme však kňazom tretím, z ktorého sa tiež veľmi tešíme, keďže vzišiel z našich radov. Zo srdca sme sa tešili, keď 29. júna 2009 po prvýkrát slúžil v našej farnosti svätú omšu novokňaz d.p. Martin Uhrík, ktorý bol našim spolubratom vo farnosti a často nám slúžil počas svätých omší hrou na organe. Martin nám v tento cirkevný sviatok v kázni priblížil apoštolov sv. Petra a sv. Pavla aj z trochu menej známeho uhla. Po omši nasledovalo agapé, kde vládla radosť z tohto nového Božieho služobníka v práve začínajúcom Roku kňazov a naši farníci sa mohli stretnúť nielen s Martinom, ale aj s jeho rodičmi.

Radosť vystriedal smútok na druhý deň, 30. júna, keď veriaci prichádzali v hojnom počte na poslednú sv. omšu d.p. Mgr. Ing. Kazimíra Divékyho ako kňaza našej farnosti. Omša mala veľmi dôstojný priebeh, ale v mnohých očiach sa leskli slzy. Veď otec Kazimír nám sedem rokov bol

nielen farárom, ale skutočným otcom. Mnohým z nás viac než duchovným otcom - stal sa aj naším priateľom. Poznačil naše srdcia navždy. Predovšetkým nadobudnutím či upevnením skutočného a hlbokého vzťahu k nášmu nebeskému Otcovi - Stvoriteľovi, jeho Synovi - Vykupiteľovi a patrónovi našej farnosti Duchu Svätému - Tešiteľovi. Ale aj nadobudnutím či upevnením vzťahu k svojmu blížnemu v cirkvi. Pod jeho duchovným vedením a vďaka jeho mimoriadnym organizačným schopnostiam sa naša nová farnosť nielen postavila na nohy a získala ako veľký dar náš krásny kostol, ale predovšetkým začala žiť

skutočne aktívnym duchovným životom. Lebo tí, ktorí otca Kazimíra dobre poznajú, vedia, že veľa dáva, ale aj veľa vyžaduje. Tak ako aj náš Otec nebeský. Lebo predovšetkým jeho dobrým služobníkom, služobníkom Božím, bol otec Kazimír tých sedem rokov v našej farnosti Sv. Ducha v Podlaviciach.

Nemožno tu vymenovať všetko, čo otec Kazimír v Podlaviciach vybudoval. Popri kostole, ktorý právom obdivujú nielen návštevníci našej farnosti, ale ešte stále aj my veriaci, ktorí ho pravidelne navštevujeme, vybudoval tu predovšetkým opravdivý farský život. Vznikli viaceré farské spoločenstvá so svojimi vlastnými aktivitami - seniori, mladé rodiny, miništranti, mládež, spevácke zbory mladých aj dospelých, ružencové bratstvá, skupinky matiek (a niekde aj otcov) modliace sa za svoje deti. Vznikol Klub pre mamičky s deťmi na pôde farnosti. Farnosť vydala Bulletin k 5. výročiu farnosti a začala vydávať svoj vlastný farský občasník Duchovný pohľad (ktorý, vďaka Bohu, je aj akousi našou farskou kronikou). Pod správcovstvom otca Kazimíra vznikol neinvestičný fond Podlavice RKC napomáhajúci dobudovaniu infrastruk-

túry farnosti a rozvoju duchovného života. Vybudovala sa lurdská jaskyňa so sochou Panny Márie, uskutočňovali sa brigády na dobudovanie farského areálu. Vo farnosti sa začalo spoločné slávenie Dňa matiek, Športové dni s futbalovým zápasom mužov ku Dňu otcov a hrami najmenších detí k MDD, stolnotenisové turnaje či halové futbalové zápasy miništranti-ženáči, začali detské karnevaly, majálesy, spoločné farské guláše, opekačky, výlety mladých, farské púte (v zahraničí Rím 2004, Mariazell 2005, Krakow-Lagiewniki 2006, Lurdy-Paríž 2008 a Rím-San Giovanni Rotondo 2009, doma to boli Rajecká Lesná, Šaštín, Trnava a pravdaže Staré Hory). Treba spomenúť aj sobotné duchovné obnovy vo farnosti. Dokonca sa v našom kostole uskutočnili prehliadky cirkevných speváckych zborov pôsobiacich v Banskej Bystrici. Aktivity farnosti sú podrobnejšie popísané práve v spomínanom Bulletine a farských občasníkoch.

Tieto spoločenstvá a farské aktivity vznikli predovšetkým vďaka invencii a mimoriadnej vitalite nášho pána farára, ktorý neustále prichádzal s nápadmi, radil sa, zvolával a organizoval nás a sám sa zúčastňoval takmer všetkých týchto akcií svojej farnosti. A to popri všetkých samozrejmych prípravách veriacich na sviatosti a svojich mnohých ďalších kňazských povinnostiach. Dal nám veľmi veľa. Súčasne sa svojou „akčnou povahou“ postaral o to, čo sme veľmi potrebovali - aby sme nikdy „nezaspali na vavrínoch“, ale farský život neustále prehlbovali a obohacovali. A toto je nepochybne aj odkaz, ktorý nám tu zanechal. Akési benediktínske krédo „modli

sa a pracuj!“ pre svoju farnosť. Tomu nás neustále učil, v tom nás povzbudzoval a keď bolo treba, aj karhal. Asi všetci cítime, že to bolo vďaka nemu sedem „tučných“ a pozhnaných rokov. Na to, čo tu zanechal viditeľné a v našich srdciach aj neviditeľné, nemôžeme zabudnúť.

Na ďalší deň, 1. júla 2009, sa miešal predchádzajúci smútok už aj s novou radosťou. Pán dekan Jaroslav

Pecha za účasti otca Kazimíra slávnostne odovzdal vedenie farnosti novému kňazovi, d.p. Mgr. Danielovi Bédimu, S.F., ktorý predtým pôsobil vo farnosti Uľanka, a ktorého niektorí z nás poznajú z činnosti Spoločenstva Fatima (preto aj to S.F., hoci aj „slušným farárom“ ☺ je...) Veriaci pri pohľade na svojho doterajšieho kňazu ešte pociťovali žiaľ z jeho odchodu, no z nového kňaza vyžarovala spokojnosť a odhodlanie, a tak prítomným vlieval radosť a vnútorné

chválenie Pána: „Chválime Ťa, Bože, že nám dávaš takýchto pastierov“. Otec Daniel vo svojej prvej kázni spomenul, že otec Kazimír tu „vyoral hlbokú brázdú“. Ale aj do budúcnosti treba „neustále siať“. A tak sa veriaci tešili, že v diele otca Kazimíra bude pokračovať a náš spoločensko-duchovný život vo farnosti Podlavice ďalej obohacovať. Ešte raz, „vitajte, otec Daniel, a nech Vás náš dobrotivý nebeský Otec sprevádza na Vašej kňazskej ceste a hojne požehnáva Vaše pôsobenie v našej farnosti!“

V čase, keď píšeme tieto riadky, v predvečer 20. výročia nežnej revolúcie, ktorá nám všetkým priniesla aj náboženskú slobodu, sa práve rozbieha veľký stolnotenisový turnaj O putovný pohár farnosti Podlavice, ktorý otec Daniel inicioval a zakúpil aj samotnú trofej. Pod jeho vedením sa už stihol dobudovať a aj osláviť prvým farským gulášom náš altánok pri kostole, prebehli brigády v areáli kostola, uskutočnila sa (26.9. 2009) birmovka, rozbehli sa stretká detí a mladých, ale aj seniorov či Klubu mamičiek s deťmi, mladí vydali ďalšie číslo farského občasnika, uskutočnili sa niektoré zaujímavé návštevy okolia (Detva, N. Baňa) i farská púť do Levoče a viac sa snažíme zúčastňovať fatimských sobôt na Starých Horách.

Nech dobrotivý Boh žehná otcovi Kazimírovi, otcovi Danielovi, ale aj ostatným kňazom v ich Roku kňazov a nech svojim požehnaním a milosťou sprevádza aj nás veriacich vo farnosti Sv. Ducha. Lebo Pánova Cirkev to sme my všetci a všetci sa máme „modliť a pracovať“ na slávu nášho Pána a na osoh pre nás i pre generácie, ktoré nás budú nasledovať.

Miroslav a Beáta Haviarovci

Ako sa spevom spojila Bystrica

V lete tohto roka sa na návrh vtedajšieho pána farára Divékyho a vedúceho zboru dospelých pri našej farnosti p. Gréča v Podlaviciach uskutočnilo historicky prvé stretnutie farských zborov katolíckej Cirkvi pôsobiacich na území Banskej Bystrice. Tento ojedinelý projekt sa už počas plánovania stretol

so záujmom, ktorý predpovedal, že nás v júni čaká niečo výnimočné. A to sa 14. júna popoludní aj potvrdilo. Pozvanie prijali a do Podlavíc prišli zbory dospelých z Fončordy, Sásovej, Šalkovej, katedrály. Zastúpenie mali, samozrejme, aj organizátori, teda náš zbor dospelých. Zboristi, charakteristicky oblečení v čierno-bielej kombinácii, sa začali zhromažďovať v našom kostole už poobede. Ich radosť z tohto projektu, zo stretnutia s kolegami, zo spevu a zo slnečného počasia zaplavila náš kostol. Na úvod sa prihovoral pán farár Divéky, ktorý neskrýval nadšenie z realizácie tejto myšlienky. Poznamenal, že toto príjemné stretnutie bystrických zborov si jednoznačne zaslúži pokračovanie. Potom už nasledovali prezentácie jednotlivých zborov. Každý z nich sa krátko predstavil a následne prezentoval svoj program. Na záver zaznela spoločná skladba „Adoremus Te, Christe“, ktorú dirigoval šéf katedrálneho zboru pán Kašša. Zboristi boli

odmenení poslucháčmi veľkým potleskom. Aj im samotným sa podujatie páčilo. Za všetkých Vám ponúkam reakciu vedúcej RKC zboru z farnosti Selce, filiálka Šalková PaedDr. pani Tatiany Kamenскеj: „Veľmi radi sme prijali pozvanie zúčastniť sa „festivalu“ spevu na oslavu Pána v podlavickom kostole. Pre

náš malý zbor zo Šalkovej to bolo čosi nové, ale najmä inšpirujúce. Každý deň pred samotným dňom vystúpenia sme túžili, či nás vôbec bude dosť, pretože jeden vypadnutý člen napríklad u mužov tvoril 33,3% jeho obsadenia... ☺“

Verím, že táto tradícia bude pokračovať. Nesúťažný duch tohto podujatia mu dával ešte lepšiu atmosféru a posilňoval vnímanie Božej prítomnosti. Vďaka patrí pánu farárovi Divékymu za duchovné posilnenie, aj domácim usporiadateľom za prípravu i hojné agapé.

Mária Gréčová ml.

Takto si tu žijeme, alebo: Naša farnosť v znamení púť

S dojatím začínam písať úvod do tohto článku. Od 1.9.2002 kedy sa začala písať história našej farnosti, sme absolvovali množstvo farských pútí s p. farárom Kazimírom Divékom, ktorý nás viedol a povzbudzoval v tejto činnosti. Po ňom štafetu 2.7.2009 s radosťou prevzal terajší p. farár Daniel Bédi.

Púť je cesta s dopredu stanoveným miestom a cieľom. V kresťanskom ponímaní je to cestovanie a stretnutie sa kresťanov na pútnických miestach pre nich významných a vzácných. Ide o miesta kde žil Ježiš Kristus, zjavuje sa Panna Mária a kde pôsobili a žili svätí. Pútnici tu vzdávajú úctu Bohu a svätým, prosia o pomoc a silu pre svoj život a pre život blízkych, a tak vytvárajú spoločenstvo bratov a sestier. Účasť na púti pre každého jednotlivca znamená možnosť nahliadnuť do svojho vnútra a usmerniť svoj život podľa Božích prikázaní a prehodnotiť svoje postoje voči blíznym.

Tento rok 2009 sme navštívili ešte s p. farárom K. Divékom pútnické miesta, kde svedčili o svojej viere naši apoštoli Svätý Peter a Pavol a tiež iní mučeníci v Koloseu v Ríme. Uctili sme si tiež miesta pôsobenia našich pápežov a išli sme po stopách Pátra Pia v San Giovanni Rotondo.

Vo farnosti máme zaužívané navštevovať podľa možnosti každú prvú sobotu pútnické miesto na Starých Horách. S teraj-

ším p. farárom D. Bédim sme sa dňa 16.7.2009 zúčastnili na svätej omši na kalvárii v Banskej Bystrici na Urpíne na sviatok Karmelskej Panny Márie. Na sviatok Sedembolestnej Panny Márie 15.9.2009 sme boli pozvaní na svätú omšu na Tajovskú kalváriu. Ďalšia púť smerovala do Levoče, Liptovských Sliačov a Smižian. Popoludnie v Detve nám prinieslo množstvo hodnotných zážitkov. Mohli sme tu nahliadnuť do karmelitánskeho kláštora. V kostole v Novej Bani každoročne býva výstava z plodov zeme, ktorú sme si tiež nenechali ujsť.

Putovanie na tieto sväté miesta a naše vzájomné stretnutia v nás utužujú vzťah k Bohu, Panne Márii a k zástupom svätých.

Mária Gréčová st.

Spomienky na Rím

Prvý júnový týždeň sa stal pre nás pútnikov z farnosti Podlavice, Fončorda, z Podbrezovej a našich bratov a sestier z Čiech a Moravy časom milosti. Naša púť nás Bystričanov začala v pondelok 1.7.2009 o 10.00 účasťou na svätej omši v chráme Sv. Ducha v Podlaviciach.

S pravidelnými prestávkami cez Rakúsko a Taliansko sme v utorok skoro ráno prišli do Ríma. Prvé naše kroky smerovali do Baziliky sv. Pavla za hradbami. V popredí chrámu nás vítala v nadživotnej veľkosti socha sv. Pavla.

Táto Bazilika je jedna z najskvostnejších chrámov Ríma. Je postavená na mieste kde bol pochovaný sv. Pavol-apoštol národov. V bočnej kaplnke zasvätenej sv. Štefanovi, nám slúžili svätú omšu, naši duchovní otcovia, ktorí putovali s nami - p. farár Kazimír a Ľubomír z Moravy.

Ďalej pokračovala naša púť Rímom. Kolosseum, Konštatínov ob-

lúk, Fórum Románium, Kapitol – ešte aj dnes sídlo primátora Ríma a magistrátu, Benátske námestie, pomník Viktória Emanuela, Fontána di Trevi a Bazilika sv. Klimenta, v ktorej sú uložené pozostatky Sv. Cyrila. Boli sme aj v chráme Santa Maria in Aracoeli, kde je kaplnka sv. Heleny a oltár s mramorovou urnou s pozostatkami sv. Heleny. Zostúpili sme aj do bývalého žalára Mamertínskej väznice, kde bol mučený sv. Peter. Naplnení nezabudnuteľnými zážitkami sme sa vo večerných hodinách dopravili na ubytovňu.

Druhý deň sa niesol vo veľkom duchovnom očakávaní. Prišli sme do Vatikánu, kde sme boli prítomní na audiencii sv. Otca Benedikta XVI. Z jeho úst aj pre nás zaznelo pozdravenie v slovenskej reči a z jeho rúk sme dostali záverečné požehnanie. Nezaobišlo sa to bez mávania našou slovenskou zástavou na pozdrav sv. Otcovi. Po skončení audiencie sme si urobili prestávku

a potom nasledovala prehliadka Baziliky sv. Petra. Navštívili sme aj krypty, kde sú pochovaní pápeži a pomodlili sme sa pri hrobe sv. Otca Jána Pavla II. Pri pohľade z Baziliky nás upútal vysoký Caligulov obelisk v strede námestia, vysoký 41m. Na vrchu je osadený kovový kríž obsahujúci relikviu z pravého

**Sláva nášmu výletu,
už sme doma, už sme tu...**

Kristovho kríža. Ešte osvieženie pri fontáne a naša púť pokračuje návštevou Baziliky Santa Maria Maggiore. Ďalšia veľká bazilika, ktorú sme navštívili je Bazilika sv. Jána na Lateráne. Bolo to prvé sídlo pápežov. Je veľmi ťažko opísať tú krásu a velebnosť tohto chrámu. V blízkosti baziliky sme sa dostali k budove Svätých schodov, kde podľa tradície kráčal Pán Ježiš v Pilátovom dome. Tento druhý deň v Ríme sme zakončili návštevou Ústavu sv. Jána Nepomuckého, kde sa počas totality, ale aj teraz vzdelávajú duchovní z Čiech a iných krajín. Túto návštevu s milým prijatím sme zakončili svätou omšou.

Po príchode na ubytovňu sme radostne očakávali ďalšie milosťou naplnené dni na našej púti.

Mária Bednárová

San Giovanni Rotondo

Naše putovanie smerovalo na juh Talianska hornatou krajinou, podobnou našej. Cieľom bolo mestečko San Giovanni Rotondo. Je to slnkom vysušené mestečko na polootrove Gargano, zasadené akoby do stredu Garganského pohoria, vysokého asi tisíc metrov, z ktorého je krásny výhľad na záliv Manfredonia a na Jadranské more. Kostol a kláštor tam postavili v roku 1616. Bol zasvätený milostivej Panne Márii. V roku 1959 postavili k starému kostolu nový kostol.

V tomto mestečku sa usadil 13.mája 1918 Páter Pio, kde ho umiestnil provinciónálny predstavený. Páter Pio, občianskym menom Francesco Forgione, sa narodil 25.mája 1887 v chudobnej dedinke Pietrelcina

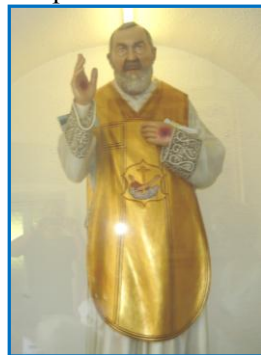
v talianskom vnútrozemí, neďaleko Neapola. Pri vysvätení za kňaza sa úplne odovzdal Bohu, ako zmierna obeta za hriechy ľudstva a duše trpiace v očistci. Neskôr v liste svojmu duchovnému otcovi P. Benedettovi znovu napísal túto svoju túžbu: „Už dlhšiu dobu cítim potrebu odovzdať sa Pánovi ako obeta za biednych hriešnikov a duše trpiacich v očistci. Táto túžba natoľko zosilnela v mojom srdci, až sa stala silnou vášňou.“

Viditeľným prejavom toho, že Boh prijal obeť Pátra Pia, bol dar stigiem – neprestajne krvácajúcich rán, znaku mimoriadneho zjednotenia sa s Kristom v jeho utrpení za spásu všetkých. Na orodovanie Pátra Pia sa udiali mnohé zázračné uzdravenia. Mal schopnosť byť v rovnakej chvíli na dvoch miestach, dar cudzích jazykov (vedel rozprávať rečami, ktoré sa nikdy neučil), schopnosť čítať z duší (poznal príbehy ľudí, ktorých nikdy nestretol). Všetky tieto javy boli návnadou pre zatvrdnutých hriešnikov a ateistov, ktorých priviedli k obráteniu.

Na podnet Pátra Pia bola v meste postavená nemocnica, vďaka svojej duchovnej službe Páter Pio dokázal zozbierať dary z celého sveta. V roku 1956 sa otvorili brány nemocnice, ktorej dal meno Dom úľavy v utrpení. Nemocnica má významné oddelenie pre genetické štúdiá a poskytuje veľký priestor pre štúdium vzácných chorôb.

Páter Pio predpovedal svoju smrť. Zomrel 23.septembra 1968. Jeho telo bolo uložené s rakovou do krypty pod sanktuárom kostola.

Dňa 23.apríla 2008 bolo v San Giovanni Rotondo vystavené telo Sv. Pátra Pia pre verejnosť po 40-tich rokoch od svätcovej smrti. Slávenie 40. výročia sa zakončilo 23.septembra 2009. Pútnici našej farnosti sa mohli pripojiť k prúdu pútnikov a v úctivom tichu predniesť svoje modlitby, prosby a poďakovania tomuto svätcovi.

Svätý Páter Pio,
oroduj za nás a pomáhaj nám obetovať svoje utrpenie
za obrátenie hriešnikov a na úmysly celej cirkvi.

Božena Hóferová

Plody zeme

V jedno nedeľné jeseňné popoludnie sme sa vybrali na podnet nášho pána farára s niekoľkými farníkmi

do malého mestečka do Novej Bane. V kostole sa pravidelne na jeseň koná roľnícka omša spojená s prekrásnou výzdobou. Celý kostol krášli dopestovaná úroda z darov obyvateľov, ktorú chodia obdivovať pútnici z celého Slovenska a aj zo zahraničia. Vždy venuje pozornosť inej téme a tohto roku bola zameraná na Rok kňazov.

Hneď po príchode nás zaujala socha Panny Márie – Matky Cirkvi, umiestnená pred kostolom. Bola v nadživotnej veľkosti a odliata z kovu. Pri vstupe do kostola sme ostali stáť v nemom úžase. Pred nami sa nachádzali výtvory veriacich z plodov zeme, ako poďakovanie Bohu za úrodu. Obrovské tekvice, cukety, mrkvy, ale aj obrazy z ovocia, zeleniny, obilia a kvetov zaujímavo dotvárali prostredie kostola. Obrazy na dlážke kostola a bočných oltárikoch zachytávali citáty a aktuálne témy dnešnej doby, napr.:

„Svätý otec v Čechách 20. – 28. 2009“, „Vďační ľudia sú ako úrodné pole“, „Kristova láska je našou silou“. Okolo hlavného oltára boli z ovocia vytvorené dopravné značky a v strede z ryže nápis: „Stop hriechu“, „Daj prednosť Ježišovi“. Pred hlavným oltárom sa nachádzal obraz Ježiša Krista na mori s nápisom: „Odteraz budeš loviť ľudí“. Tento

obraz bol vytvorený zo semien rastlín, ktoré z diaľky vytvárali jeden celok.

Všetko okolo nás berieme ako samozrejmosť, ale tu sme si mohli v tichosti uvedomiť, čo všetko nám Pán Boh dáva. Ďakujeme ti Bože, ale vďaka patrí aj nášmu pánovi farárovi, ktorý výlet zorganizoval.

Helena Žebyová

Pút' na kalváriu v Tajove

Farníci z Podlavíc a Skubína vedení pánom farárom sa na sviatok Sedembolestnej Panny Márie 15.septembra 2009 zúčastnili púte na kalváriu v Tajove, bývalej farnosti do ktorej v minulosti patrili aj farníci z Podlavíc a Skubína. Vrcholom púte bola svätá omša v kaplnke zasvätenej Sedembolestnej Panne Márii. Napriek predpovediam zlého počasia z Božej milosti celý výstup na kalváriu prebehol za pekného počasia bez jedinej kvapky dažďa, kolízie či prípadného pádu na zarosenej tráve. Výstup zvládli malé deti, starší a chorí veriaci a tiež i matka pred očakávaným skorým termínom pôrodu.

Na základe pozvania pána farára z farnosti Tajov sa veriaci po absolvovanom výstupe na kalvársku horu a svätej omši zúčastnili pohostenia a pripraveného kultúrneho programu organizovaného farníkmi z farnosti Tajov.

Všetci farníci odchádzali do Podlavíc a Skubína plní Božej milosti a pozitívnych dojmov z vrúcneho prijatia farníkmi z Tajova ako i stretnutiami s veriacimi z okolitých farností.

Eva Tribulová

Sedem rokov našej farnosti

Farnosť Banská Bystrica - Podlavice zasvätená Duchu Svätému si tohto roku pripomenula 7. výročie svojej existencie. Farnosť bola ustanovená banskobystrickým diecéznym biskupom Mons. Rudolfom Balážom dňa 15. mája 2002 s účinnosťou od 1. septembra 2002. Bola vyčlenená z farnosti Banská Bystrica - Radvaň a územne ju tvoria Podlavice a Skubín, mestské časti Banskej Bystrice.

Prvým p. farárom bol od 1.9.2002 dp. Mgr. Ing. Kazimír Divéky. Po necelých siedmych rokoch ho vystriedal Mgr. Daniel Bédi, SF, a práve jemu pripadla milá úloha osláviť toto výročie. A tak sme sa stretli okolo Božieho stola: kňazi Duchovnej správy nemocnice, ktorí bývajú na fare v Podlaviciach, d.p. Juraj Adamkovič a d.p. Pavol Pakoš, spomenutý terajší p. farár Daniel Bédi, pozvaný bol aj predošlý d.p. Kazimír Divéky, ktorý sa ospravedlnil. Hlavným celebrantom bol ThLic. Andrej Darmo, riaditeľ Sekcie pre mládež Banskobystrickej diecézy a správca Diecézneho centra mládeže na Španej Doline. Okolo oltára nechýbali ani naši miništranti, ako aj rodina našich veriacich i hostí. Po slávnosti nechýbalo ani agapé, teda čo naše kuchyne dali.

Farnosť Svätého Ducha v Podlaviciach a v Skubíne ďakuje v roku 7. výročia svojho založenia Pánu Bohu za všetky Jeho milosti!

Daniel Bédi

Ideme do Levoče

Významný deň pre našu farnosť bol deň 10.10.2009. Putujeme do Levoče. Piatok bol prípravný deň, bola možnosť pristúpiť k sviatosti zmierenia. No a v sobotu nástup o 6.00 ráno. Pri nástupe do autobusu nám pršalo, ale to

neubralo na chuti cestovať mladým ani nám skôr narodeným. S modlitbou „Pod tvoju ochranu“ a s požehnaním pána farára sme vyrazili.

Ani sme nezbadali a už sme mali prvú zástavku v Liptovských Sliachoch. Navštívili sme nový kostol, zasvätený „Dvom srdciam Ježišovmu a Máriinmu“. Kostol, stavba i vnútro, je symbolickou kópiou Noemovej archy. Mňa zaujal nádherný kríž, netradičný bez korpusu, len s odtlačkom Ježišovho tela, s klincami pri päte kríža na zemi. Naproti je telo Zmŕtvychvstalého, asi zo skla, doplnené jeho najsvätejším srdcom.

A teraz Levoča. Po ceste striedavo prší, ale nám to nevadí, konzumujeme prvé zásoby. Prvá zástavka je kostol Sv. Jakuba s 18m vysokým oltárom, dielom Majstra Pavla. A nasleduje Mariánska hora. U našej „mamičky“ máme svätú omšu, sprevádzanú naším spevom. Vybavuje sa mi spomienka na niekoľko tajných Večeradiel MKH (Mariánskeho kňazského hnutia, pozn. red.) počas totality a tiež návšteva Sv. Otca Jána Pavla II. Levoča je pre mňa miestom skutočnej ochrany Panny Márie. Ona si svoje deti, jej zasvätené chráni a pomáha im. Pred odchodom na púť som prosila Pannu Máriu, aby ma ona zastúpila pri mojich chorých deťom a prosila som

Na Mariánskej hore pred bazilikou

ju o milosť, mat' duchovný zážitok z púte, ako posilu do ďalších dní. Po návrate bolo doma všetko v poriadku a splnilo sa mi aj druhé prianie.

Púť pokračuje do Smižian, do Sanktuária Božieho Milosrdenstva. Je to moderný kostol a máme tu druhú svätú omšu, koncelebruje náš p. farár. Po svätej omši si prezeráme dary Sv. Otca Jána Pavla II. Je to zaujímavá zbierka, ktorú tvoria obrazy od rôznych majstrov i dielo vytvorené zo zliatiny železa z amerických „dvojčiek“, ktoré pri poklepaní pekne zvoní.

Domov prichádzame „vymodlení“, modlili sme sa okrem iného ranné i večerné chvály a tiež „vyspievaní“. Najprv sme si zaspievali mariánske pesničky a po nich ľudové. Pri pesničke „Na tej Detve“... p. Farár prerušil spev a pozval nás v nedeľu na posvätný ruženec k sestrám karmelitánkam.

Darmo, náš pán farár je cestovateľ, dobrý organizátor, priateľ, ale hlavne náš duchovný otec s veľkým „O“.

Margita Slaná

ARCHA Staňme sa súčasťou seba. Svojím opakom naruby sme to tiež my, nastúpme na archu, ktorá nás prevezie mútnym privalom vln plných príšer nášho vnútra, aby sme mohli šťastne stroskotať na našom malom Ararate, vystúpiť späť do polí a zasiať znovu horčičné zrnko do kamenistej pôdy našich duší. Zúrodnime svoju pôdu slovom, odkladajme skamenené slová na medze polí, kde bránia privalom dažďa odnášať úrodnú pôdu.

(Peter C. Abonyi – autor projektu kostola v Lipt. Sliačoch)

Naše tri zastavenia

V sobotu 10. októbra 2009 sme sa o šiestej ráno zhromaždili pred naším kostolom, aby sme mohli spoločne pod vedením nášho pána farára Daniela Bédiho putovať na Mariánsku horu v Levoči.

Cestou tam sme sa zastavili v Kostole dvoch srdiec v Liptovských Sliačoch. Tento kostol je podľa svojho pozoruhodného vzhľadu prezývaný aj „Noemova archa“. Oltár nám pripomína Ježišovo narodenie v Betleheme, na stropie sú modré sklenené oblúky, pripomínajúce neustálu Máriinu ochranu, na stenách maľby o skončení sveta a chór je celý

Smižany

drevený v tvare archy. Ale najviac zo všetkého ma zaujal bohostánok. Je v tvare vajca, ktoré je symbolom nového života. V noci odtiaľ vychádzajú dva lúče svetla, jeden červený a jeden biely, symbolizujúce Božie milosrdenstvo. Celú históriu chrámu a jeho symboliku nám objasnil pán starosta tejto malej, požehnanej dedinky, ktorý nás srdečne privítal. Naša púť vrcholila svätou omšou na Mariánskej hore, sprevádzanej spevom nášho mládežníckeho zboru i zboru dospelých.

Cestou domov sme sa zúčastnili svätej omše v Kostole Božieho milosrdenstva v Smižanoch. Práve tu je uschovaná časť pápežských darov, ktoré dostal počas svojho života Ján Pavol II.

Najhlbšie na mňa zapôsobil starý zhrdzavený železný kríž, ktorý bol utavený

z trosiek, vzniknutých pri tragédii obchodného centra WTC v USA dňa 11. septembra 2001.

Počas celej púte nechýbala dobrá nálada, úsmevy a Božie požehnanie, vďaka čomu si z tejto púte napriek upršanému počasiu určite každý odniesol pekný zážitok. Za toto všetko i spoločenstvo farskej rodiny patrí Bohu veľké „vďaka“.

Mirka Haviarová

- Obrázky: 1. Kostol dvoch srdiec;
2. Kostol Božieho milosrdenstva;
3. Kríž z trosiek WTC („Dvojčiek“)

Pút' do Smižian

Naša pút' z Mariánskej hory v Levoči, kde sme boli účastní slávenia svätej omše s naším p. farárom, pokračovala do farnosti Smižany, kde je postavený kostol Božieho Milosrdenstva. Je to ozajstná svätyňa a pútnické miesto. Moje predstavy ďaleko presiahla skutočnosť. Po sanktuáriu Božieho Milosrdenstva v Krakove, kde je celosvetové centrum úcty k Božiemu Milosrdenstvu, je na Slovensku táto svätyňa najväčšia, kde sa uctieva Božie Milosrdenstvo. V hodine milosrdenstva o 15:00 je tu každodenná modlitba korunky Božiemu Milosrdenstvu, v ktorej sa spájajú veriaci so všetkými ctiteľmi Božieho Milosrdenstva na svete. Tu sme boli účastní na koncebrovaní svätej omše a po nej sme adorovali pri najsvätejšej Oltárnej Sviatosti a ďakovali sme Ježišovi za jeho milosrdnú lásku.

Zaujímavosťou kostola je sklenený kríž, ktorý je najväčším skleneným krížom na svete, umiestneným v kostole. Na ľavej stene kostola je obraz milosrdného Ježiša v životnej veľkosti. Cez tento obraz Boh udeľuje veľké milosti a poukazuje na nekonečnú lásku Boha k človeku. Je nádobou na čerpanie milosti z prameňa Milosrdenstva. Obmýva svojimi lúčmi krvi a vody dušu každého človeka. Posilňuje našu krehkosť a pohľadom plným láskavosti sa nám prihovára a žehná nás. V priľahlých priestoroch chrámu je aj expozícia pápežských darov, ktoré dostal Svätý Otec Ján Pavol II. na svojich misijných cestách po svete. Celková kapacita kostola je 1580 miest. Stavbu chrámu začali kňazi pallotíni z Poľska, ktorí prišli do Smižian na žiadosť diecézneho biskupa Františka Tondru. Základný kameň bol položený v roku 1996. Kostol bol slávnostne posvätený v roku 2009. Cítíme veľkú vďačnosť za toto pútnické miesto.

Mária Sitárová

Nedeľné popoludnie plné radosti, pokoja a lásky

V jedno nedeľné októbrové popoludnie sme sa vybrali spolu s rodinami, otcom Danielom a chlapcami Matkom a Frederikom na návštevu do kláštora bosých karmelitánok v Detve. Výlet bol spojený s krásnym výhľadom pod Poľanou a rozprávaním sestričky z Karmelu v Detve o rehoľnom povolaní. Cestou sme sa modlili ruženec. Pohľad na deň v kláštore – bol neskutočný. So zatajeným dychom všetci počúvali program dňa. Ja sama sa skláňam s úctou a veľkým obdivom pred týmto povolaním, ktoré je nielen Láskou, ale aj obetou. Zažívame krízu a skúšky v rodine, no dnes sa mi zdal svet krajší, pretože som si viac uvedomila silné slová sestričky: „Vy ste prijali sviatosť manželstva“ a táto sviatosť je posilou pre mňa už 20 rokov.

Určite si pamätáte zo svojich detských rokov, ako ste sa zaoberali svojou budúcnosťou, čo by ste chceli robiť, čím by ste chceli byť. Otázka povolania a poslania sa týka každého jedného z nás. Krstom sme sa stali vlastníčkami Boha a stali sme sa kresťanmi. Skôr však, ako sme boli pokrstení, dostali sme do zálohy život. Prvé povolanie, ktoré sme získali od Boha, bolo darovanie seba.

Bol to dar daný nám zadarmo. A každý dar si žiada odpoveď na získaný dar. Krstom sme tiež získali nezaslúžený dar večného života, prijali sme ho ako deti, bez nášho súhlasu. Neskôr však tento dar od nás pýtal odpoveď. Tou odpoveďou je povolanie, do ktorého nás Boh povolal: stať sa kresťanom, v stavovskom povolaní manželom, manželkou, v realizácii evanjeliových rád - chudoby, čistoty, poslušnosti v konkrétnom ráde, v realizácii povolania v konkrétnom spoločenstve, v Karmeli.

Chcem sa s vami pozastaviť nad realizáciou povolania v živote sv. Terézie z Lisieux. Ako ona prežívala svoju misiu, svoje povolanie byť karmelitánkou, svoje misijné povolanie v klauzúre? Čo bolo v jej živote také výnimočné, že ona, klauzúrová mniška, mladé dievča, sa stala apoštolkou, patrónkou misií? Žila v ráde krátko, a predsa tak veľa sa stalo už za jej života,

Chcem sa s vami pozastaviť nad realizáciou povolania v živote sv. Terézie z Lisieux. Ako ona prežívala svoju misiu, svoje povolanie byť karmelitánkou, svoje misijné povolanie v klauzúre? Čo bolo v jej živote také výnimočné, že ona, klauzúrová mniška, mladé dievča, sa stala apoštolkou, patrónkou misií? Žila v ráde krátko, a predsa tak veľa sa stalo už za jej života,

na prvý pohľad nič zaujímavé, ale po smrti, tak ako sľúbila, posielala a posielala lupienky ruží - Božích milostí na svet, na Cirkev, na veriacich...

K misii sú povolani všetci. Rehoľné osoby, osoby zasvätené Bohu v samote, v rodine si musia uvedomiť svoju úlohu evanjelizovať, aby iní mohli žiť v plnosti. Toto pochopila Terézia z Lisieux. Celkom sa odovzdať Bohu vo svojom povolaní a nájsť svoje povolanie v povolaní karmelitánky. Našla svoj spôsob evanjelizácie vlastným životom v klauzúre, kde objavila srdce Cirkvi a všetko čo s tým súvisí. Počúvajte čo hovorí sama Terézia: *"Ako Magdaléna, ktorá sa stále nakláňala do prázdneho hrobu a nakoniec našla čo hľadala, tak aj ja, keď som sa skláňala až do hĺbín svojej ničoty, povzniesla som sa tak vysoko, že som mohla dosiahnuť svoj cieľ... Nedala som sa odradiť a pokračovala som v čítaní, až mi priniesla úľavu táto veta: "Usilujte sa o vyššie dary milosti! A ešte vznešenejšiu cestu vám ukážem". A apoštol vysvetľuje, ako všetky najdokonalejšie dary nie sú ničím bez Lásky...*

Janka Ťažárová

AKTIVITY MLADÝCH

Birmovka 2009

Krásny sviatok kresťanskej dospelosti mladých Podlavičanov

„Keď príde Tešiteľ, ktorého vám ja pošlem od Otca, Duch pravdy, ktorý vychádza od Otca, on o mne vydá svedectvo.“ (Jn 15, 26)

Ježiš svoj sľub o zoslaní Obrancu a Ducha pravdy naplnil na desiaty deň po svojom nanebovstúpení. Na Turíce prišiel na svet Duch Svätý, aby v Cirkvi a dušiach účinkoval. Odvtedy až do dnešných dní prežívajú kresťania svoje osobné

Turíce v deň, keď vstupujú na cestu svojej kresťanskej dospelosti.

„Oni ta zašli a modlili sa za nich, aby dostali Ducha Svätého, lebo na nikoho z nich ešte nezostúpil; boli iba pokrstení v mene Pána Ježiša. Potom na nich vložili ruky a dostali Ducha Svätého.“ (Sk 8, 15)

26. septembra 2009 sa v našej farnosti slávil sviatok. Devätnásť birmovanci sme po deväťmesačnej príprave prijali z rúk otca generálneho vikára Mons. Mariána Bublinca sviatosť birmovania.

Samotnej krásnej slávnosti predchádzala príprava, počas ktorej sme sa my – birmovanci nielen lepšie spoznávali, ale hlavne rozoberali katechizmus, aby sme správne chápali všetky svoje povinnosti a záväzky, ktoré pre nás z udelenia sviatosti vyplývajú.

Prípravu s nami začal pán farár Divéky, ktorý so všetkou vážnosťou, trpezlivo, keď bolo treba i prísnejšie vysvetľoval, učil, modlil sa, s láskou napomínal nás - svojich zverencov, aby sme s rovnakou vážnosťou, láskou a úctou pristupovali k svojim povinnostiam.

Odľahčene a veselšie sme sa pripravovali na birmovku i na strestkách, ktoré pre nás organizovali animátori Pavel Legiň, Miroslava Vajsová, Annamária a Bernadeta Ťažárové. Učili nás, že mládež môže zmysluplne tráviť čas priamo na „posvätnej pôde“ - v kostole a nemusí to byť vôbec nudné

a vôbec nie „nasilu“.

Možno trochu netradične sa v skupine birmovancov ocitli aj traja „skôr narodení“. Medzi mladými sme vyzerali zo začiatku tak, akoby sme k nim nepatrieli. Možno nebolo pre nás

celkom jednoduché priznať si, že napriek veku ocitli sme sa „takpovediac“ na rovnakej štartovacej čiare so svojimi deťmi a nebolo nám celkom prirodzené sedieť na náuke spolu s nimi v lavici. Chcelo to istú dávku pokory a sebapoznania. Pochopili sme, že v našom živote nám „niečo“ chýba a prišla chvíľa, kedy treba svoju dospelosť „skompletizovať“. náš vek, hoci by sa to mohlo zdať zvlášťne, bol pre nás vlastne prínosom. Sviatosť sme totiž moli prežívať intenzívnejšie práve vďaka prežitým rokom a životným skúsenostiam.

Po rozlúčke s p. farárom Divékyim prebral zodpovednosť za našu prípravu pán farár Daniel Bédi. Určite to nebolo jednoduché. Zorientovať sa v novej farnosti, spoznať mnoho nových tvárí a hlavne nádejných birmovancov. Aké prekvapenie všetkých čakalo, keď sme sa dozvedeli termín birmovky. Bol skutočne šibeničný! Ostával jeden mesiac. A tak otec Daniel vážne i s jemným humorom doťahoval s birmovancami teoretické i praktické problémy, ktoré ešte ostali nevyriešené.

Vďaka všetkým zainteresovaným – pánom farárom, animátorom, samotným birmovancom a ich rodičom, ale i všetkým tým, čo stáli v pozadí a pomáhali, kde mohli, sa tento krásny sviatok – prijatie sviatosti birmovania perfektne vydaril. Nádherné počasie a pekne vyzdobený kostol prispeli plnou mierou ku krásnemu a dôstojnému priebehu slávnosti rovnako ako vydarený spev mladých v zbere. Aj pri takýchto udalostiach v živote farnosti sa ukazuje, ako v skutočnosti funguje život vo farskom spoločenstve. Veľmi príjemne prekvapila spoluúčasť ľudí navonok nezainteresovaných. Naša vďaka patrí všetkým, ktorí pre náš sviatok neváhali obetovať svoj osobný čas a pomôcť s organizáciou. Nech im to dobrotivý Pán odmení hojným požehnaním.

Slová poďakovania vyslovené v závere otcovi vikárovi i našim duchovným otcom vyjadrovali úprimnú vďaku všetkých nás birmovancov za veľké dary, ktoré prostredníctvom prijatia sviatosti dostali. Veď dary Ducha Svätého sú pre všetkých tou najväčšou posilou pre ich ďalší život.

Lenka Bačíková

Zo života miništranta v Podlavíciach

Miništrovať znamená slúžiť Pánu Bohu a pomáhať kňazovi pri oltári. A ako to už býva zvykom, aj za túto službu miništranti dostávajú svoje odmeny. Pod slovom odmeny mám na mysli rôzne tábory a miništrantské súťaže.

Tak ako každý rok, tak aj tento sa konal miništrantský tábor, ktorý pre miništrantov pripravujú pravidelne bohoslovci z Kňazského seminára Františka Xaverského. Aj na tomto tábore sa zúčastnili dvaja miništranti z našej farnosti. Užili si tam veľa zábavy, naučili sa niečomu novému a priniesli si stade veľa pekných zážitkov a ocenení. Pre všetkých miništrantov je to jedinečná možnosť oživiť svoju službu a spoznať nových kamošov miništrantov.

Ale aj u nás sú rôzne spôsoby odmeňovania miništrantov za ich službu. Od októbra u nás miništranti súťažia vo veľkom štýle v Miništrantskom turnaji o najlepšieho miništranta mesiaca. Táto súťaž je motiváciou najmä pre mladších miništrantov, ktorí jednoznačne tejto disciplíne kraľujú, a tak si na konci mesiaca môžu spokojne povedať: „Som ten najlepší !!“, a nielen to, navyše sa ešte všetci tešia na malé prekvapenia, čo ich za úspechy v tejto súťaži čakajú. Ešte mimo tejto súťaže u nás prebieha aj pingpongový turnaj, do ktorého sa zapojili aj miništranti, a môžem napísať, že sú v ňom zatiaľ skoro všetci úspešní.

A pre chalanov, ktorí majú strach sa k nám pridať, mam jeden odkaz: „Nebojte sa k nám pridať, stať pred oltárom po boku kňaza nie je žiadna hanba, je to úžasná vec, pretože bližšie k Pánu Ježišovi, to už hádam ani nejde a navyše je to služba, ktorá vám dá veľa.“

Váš Pali ☺

V októbri sme začali veľkú miništrantskú súťaž v aktivite aj pri oltári. A tu sú výsledky za prvé dva mesiace:

Október

1. miesto:	Frederik ŤAŽÁR	(29 bodov)
2. miesto:	Matej KLINEC	(25 bodov)
3. miesto:	Peter ŽEBY	(8 bodov)
4. miesto:	Pavel LEGIŇ	(7 bodov)
5. miesto:	Lukáš MLYNÁRIK	(6 bodov)
	Anton VIK	(6 bodov)

November

1. miesto:	Frederik ŤAŽÁR	(34 bodov)
2. miesto:	Matej KLINEC	(32 bodov)
3. miesto:	Lukáš MLYNÁRIK	(10 bodov)
4. miesto:	Peter ŽEBY	(8 bodov)
5. miesto:	Anton VIK	(5 bodov)

Animátorská škola

Už dlhší čas som rozmýšľala nad tým, že by som sa zapísala do Animátorskej školy. Avšak vždy som to odkladala a nenašla dostatok odvahy na vykonanie toho prvého rozhodujúceho kroku. Otec Andrej, ktorý to má všetko na Španej Doline ako sa hovorí „pod palcom“ mi niekoľkokrát rozprával o tejto škole, o jej ciele a poslaní v dnešnom svete. Vtedy som v mojom srdci pocítila akési neopísateľné nadšenie a zároveň túžbu začleniť sa do tohto spoločenstva, a tak posilniť svoj duchovný život. Taktiež som počula od mnohých mladých ľudí, či už od mojich spolužiakov z Katolíckeho gymnázia

Špania Dolina

alebo iných priateľov len samé chvály a dobré ohlasy na Animátorskú školu a celkove na Diecézne centrum, centrum prijatia, na Španej Doline. Dôležité je podotknúť, že Animátorská škola nie je školou v pravom zmysle slova. Účastníci – budúci animátori síce absolvujú rôzne prednášky a dokonca na záver dostanú za odmenu aj „vysvedčenie“, avšak okrem tohto všetkého zažijú spoločenstvo, v ktorom nechýba

úsmev, radosť, dobrá nálada, a hlavne Boh – naša spása. On stojí uprostred a my čerpáme silu z jeho nesmiernej lásky k nám.

Myslím si, že Animátorská škola je spôsobom, ako sa človek môže dostať bližšie k Bohu a nájsť odpovede na otázky, ktoré ho trápia, a s ktorými si už sám nevie dať rady. Dôležité je otvoriť mu svoje sklamané, odstrčené, oklamané, zneužívané alebo zranené srdce a odovzdať mu celý celučický život. Potrebné je vložiť do jeho milosrdných rúk všetky trápenia a bolesti, ktoré máme ukryté kdesi vo svojom vnútri! Len vtedy sa stane Boh opravdivým Pánom a hýbateľom v našom živote.

Animátorská škola ponúka možnosť a čas na zrekapitulovanie si toho, čo človek v poslednej dobe prežil a možno stále prežíva a nevie sa pohnúť ďalej, na usporiadanie si životných hodnôt, ale hlavne na zamyslenie sa a na stíšenie sa pred Pánom, prítomným či už v Sviatosti oltárnej alebo v úprimnej modlitbe. Každý tu v kruhu úžasných ľudí zabudne na stres či zhon sveta a môže načerpať nové sily - dobiť baterky pre zodpovednú službu animátora vo farských spoločenstvách.

Lucka Klincová

OSTATNÉ AKTIVITY VO FARNOSTI

Dokončili sme oddychovú a meditačnú zónu.

Po štvorročnom úsilí sa nám konečne podarilo dokončiť oddychovú a meditačnú zónu. Nachádza sa na nej Lurdská jaskyňa, jazierko, chodníky, množstvo zelene a práve dostavaný altánok.

Altánok sme budovali jeden a pol roka a svojimi rozmermi je výnimočný. Jeho výška je 5 m, úžitková plocha 25 m² a má kapacitu 30 miest na sedenie. Má všestranné využitie čo sa týka prípravy jedál. Je v ňom možné variť, piecť a grilovať. Okolie altánku sme upravili a vysadili trávnik. Akí by

Isto ich poznáte...

sme to boli pracanti, keby sme ho hneď aj nevyskúšali, a tak náš pán farár vyhlásil na 17.10.2009 farský guláš. Kto ste boli, viete, ako bolo a kto neprišiel, môže banovať.

Oddychová a meditačná zóna je hotová, ale ostáva ešte veľa práce pri budovaní centra pre mládež a športovej zóny. Dúfam že aj tie úspešne dokončíme s Božou pomocou, a tak

dotvoríme celé okolie nášho kostola. Preto Vás aj naďalej prosím o pomoc a modlitbu, aby, ako povedal otec biskup Rudolf Baláž, bolo toto Božie dielo dokončené.

Peter Žeby

Október – mesiac Ružencovej Panny Márie

Mesiac október je zasvätený Panne Márii Ružencovej. Pri tejto príležitosti sme sa stretli v našej farnosti na milej slávnosti – pobožnosti v prvú nedeľu v mesiaci október. Vzdali sme hold našej nebeskej Matke. Modlitbou posvätného ruženca, poklonou pred Najsvätejšou Oltárnou sviatosťou sme si uctili nášho Pána a jeho Matku Máriu a spevokol ozvláštnil túto chvíľu a prehĺbil v našich srdciach radosť z prežitého.

Modlitbou ruženca kráčame s Máriou za Ježišom a sledujeme ho na ceste od narodenia cez verejné účinkovanie, utrpenie a smrť, až po slávnostné vzkriesenie. Obsahuje celé evanjeliové dejstvo. Cez ruženec môžeme komunikovať s našou Matkou Máriou a jej Synom Ježišom a vyprosovať milosti a pomoc pre nás, naše rodiny, farnosť, našu vlasť i celý svet.

V našej farnosti Ducha Svätého sme si založili Ružencové bratstvo v roku 1998 s jednou ružou s počtom pätnásť členov. Postupne, s túžbou modliť sa ruženec v spoločenstve, rozrástlo sa na počet štyroch ruží, s počtom osemdesiat členov.

Ružencové bratstvo tvorí spoločenstvo duchovne zjednotených veriacich s úmyslom prosiť a osobitne uctievať prebлахoslavenú Pannu Máriu, Kráľovnú posvätného ruženca prostredníctvom modlitby posvätného ruženca. Členovia Ružencového bratstva sú pričlenení

k Dominikánskej rodine, čo znamená, že rehoľa Dominikánov spravuje a šíri mariánsku úctu prostredníctvom modlitby ruženca. Vydávajú stanovy a usmernenie pre ružencové bratstvá, vydávajú časopis Ruženec, usporadúvajú duchovné cvičenia a iné aktivity týkajúce sa posvätného ruženca. Jedným z bodov v Stanovách je aj spoločné stretávanie sa členov na modlitbe ruženca v prvú nedeľu v mesiaci a výmenou ružencových tajomstiev – kartičiek. Toto stretávanie uskutočňujeme v našej farnosti od apríla toho roka.

Každý člen ružencového bratstva sa má usilovať rásť v láske a vo svätosti.

Modlime sa spolu a prosme ... Svätá Mária, Matka Božia, pros za nás hriešnych teraz i v hodinu smrti našej. Amen.

Nech nás Pán skrze Máriu počuje a vypočuje!

Jozefína Kantárska

Seniori - radšej aktívni ako pasívni

Naši seniori sa vďaka svojej ochote a radosti zo spoločenstva stretávajú takmer každý mesiac. Ich stretnutia sa konajú v pastoračnej miestnosti v nedeľu poobede pod záštitou pána farára. Náplňou týchto posedení sú diskusie na rôzne spoločenské i náboženské témy. Tieto rozhovory si seniori spríjemňujú domácimi koláčmi šikovných gazdiniek a šálkou teplého čaju alebo kávy.

Dovoľte, aby som sa krátko vrátila aspoň k ostatným dvom stretnutiam. Dňa 18. októbra si naši seniori opäť spoločne posedeli a porozprávali sa. Tentoraz na tému „sv. ruženec a jeho význam pre

„Kneplovanie“ je hotová veda.

jednotlivca“. Príspevok si k téme pripravila MUDr. Emília Hanzelová. Autorka sa úprimne zdôverila so svojim osobným vzťahom k modlitbe ruženca. To podnietilo aj ostatných k živej debate, ktorú spestril svojím príspevkom aj pán farár.

O mesiac neskôr, teda 15. novembra sa naši seniori opäť stretli. Tentoraz sa k nim pridali aj mladšie ročníky. Na toto stretnutie bol pozvaný aj kostolník zo Španej Doliny Patrik Suchanič, ktorý nám prišiel ukázať kneplovanie. Pod týmto slovom sa skrýva umenie paličkovania čipiek. Pán kostolník sa predviedol ako veľmi zručný čipkár a všetci len s údivom sledovali jeho prácu. Zavalili ho otázkami, na ktoré, hoci stále paličkoval, rád odpovedal. A vraj muži dokážu robiť naraz len jednu vec! Paličkuje od deviateho roku života. Naučila ho to stará mama a dnes už túto techniku a vzory dokáže paličkovať aj bez predlohy. Mnohí si v kútiku srdca priali ovládať takéto umenie. Posedenie sprevádzala príjemná atmosféra dobrej nálady a vtipných príhod.

Ako vidíte, naši seniori sú aktívni a radi využijú možnosť zúčastniť sa života vo farnosti i mimo nej.

Mária Gréčová st.

8. december – Sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie

Panna Mária zaujala medzi veriacimi našej farnosti svoje nezastupiteľné miesto. Väčšiu úctu k nej začali veriaci nadobúdať pri rôznych sviatkoch našej nebeskej matky. Radi navštevujú areál nášho kostola, kde je v skalnej jaskyni socha Lurdskej Panny Márie. V kostole sa pri jej soche radi pristavia ako pri svojej dobrej mame. V modlitbe posvätného ruženca často rozjímajú o živote Ježiša Krista a jeho matky.

Už tradične na sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie 8. decembra mávame mariánsku akadémiu. Tohto roku bola spojená aj s večernými chválami, piesňami a básňami. Táto slávnosť všetkých duchovne obohatila.

Mária Grčová st.

Darujte Vaše 2% z dane

pre neinvestičný fond Podlavice RKC

Prosíme všetkých našich dobrodincov a priateľov, ktorí máte záujem pomôcť našej farnosti, aby ste svoje 2% z dane z príjmu do konca marca 2010 venovali nášmu n.f. PODLAVICE RKC.

Fond je zameraný na podporu:

- duchovného života a tvorbu jeho infraštruktúry
- duchovnej, kultúrno-výchovnej a športovej aktivity mládeže
- exkurzno-vzdelávacích podujatí farnosti

Naše identifikačné údaje potrebné na vyplnenie formulára:

Názov: **PODLAVICE RKC, n.f.**

Právna forma: **Neinvestičný fond**

Sídlo: **Skubínska cesta 6, 974 09 Banská Bystrica**

IČO: **37954458**

Číslo účtu: **4007956521 / 7500**

Veríme, že aj touto formou podporíte náš duchovný stánok! Ďakujeme.

Daniel Bédi, správca fondu, manželia Žebyovci, zriaďovatelia fondu

Farská kronika 2009

Do Cirkvi cez naše farské spoločenstvo boli prijatí a sviatosťou krstu

sa stali Božími deťmi:

Tobiáš Chmara	07. marec	Alexej Maslík	23. august
Vivien Obertálová	14. marec	Andrea Oravcová	23. august
Jakub Tomajko	28. marec	Ondrej Arpáš	29. august
Jana Debora Papšová	11. apríl	Martin Markus	20. september
Dávid Šimig	03. máj	Branislav Varhaník	27. september
Agnesa Laubertová	16. máj	Michal Haviar	18. október
Artur Krištofek	16. máj	Adam Almássy	15. november
Alica Trnková	16. máj	Matej Baláz	22. november
Martin Divéky	29. máj	Barbora Karabášová	06. december
Adam Oravec	02. august	Sebastián Peter Baláz	25. december

*/ dátum je deň krstu

Do plného spoločenstva kresťanskej rodiny prostredníctvom sviatosti

Prvého sv. prijímania boli prijatí:

11. apríl	Jana Debora Papšová (katedrála)
24. máj	Erika Bírešová, Andrej Dianiška, Dominika Geregová, Patrícia Kapustová, Laura Mikolajová, Miroslav Nagy, Aneta Mária Pilarová, Margaréta Švoňavcová, Frederik Ťazár, Ondrej Zubák,
24. jún	Igor Kuchel
6. september	Milan Gráč

Prostredníctvom sviatosti birmovania sa stali dospelými kresťanmi:

11. apríl:	Jana Debora Papšová (katedrála)
26. september:	Lenka Bačíková, Natália Mária Bačíková, Rudolf Bruchánik, Lucia Dobrotová, Šimon Gál, Milan Gráč, Lukáš Kováč, Martina Kucbelová, Martin Mazúr, Terézia Mazúrová, Viktor Molnár, Ivan Pánik, Patrik Rosina, Michal Solárik, Martin Sticzay, Karolína Štefániková, Martin Tišťan, Peter Tišťan, Pavol Tuček,
17. október:	Igor Kuchel (Radvaň)

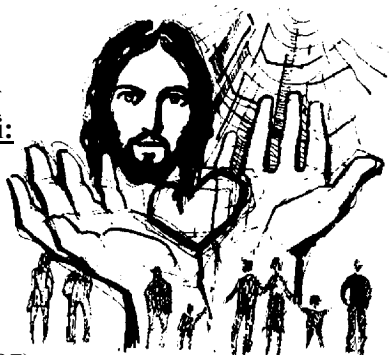
Sviatosť manželstva si vyslúžili:

20. august	Ľudovít Dobiáš a Františka Turanská
29. august	Ján Susányi a Veronika Treuová

12. september Marek Bobor a Mária Balogová
12. december Jozef Hrčka a Lucia Polláková

Do večnosti v nádeji na vzkriesenie nás predišli:

27. apríl Helena Vajsová (95 ročná)
29. máj Alžbeta Klimentová,
rod. Chovancová (72)
18. august Dušan Záslav (62)
10. september Juraj Danko (63)
22. september Jozef Záslav (57)
07. október Júlia Krnáčová rod. Majlingová (87)
27. november Kornélia Spišjaková, rod. Saitzová (97)
04. december Viktória Luptáková, rod. Mistriková (90)

Z našich kuchýň... Svokrin úsmev

Rozpočet:

1. cesto

300g hladkej múky
200g masla
2 žltky
100g práškového cukru
1 kypriaci prášok
2 lyžice kyslej smotany

2. cesto

50g masla
250g práškového cukru
2 žltky
200ml mlieka
220g orechov
150g hrubej múky
4 bielky
lekvár, poleva

Postup:

Suroviny na 1. cesto zmiešame a rozdelíme na dve polovice. Jednu časť vyvaľkáme, dáme na plech a potrieme lekvárom. Pripravíme si zo surovín 2. cesto a vylejeme ho na 1. cesto potreté lekvárom. Nakoniec na vrch položíme druhú polovicu rozvaľkaného prvého cesta. Koláč popicháme po vrchu vidličkou a

upečieme vo vyhriatej rúre. Upečený a vychladnutý koláč polejeme bielou alebo hnedou čokoládovou polevou.

Dobrá chuť praje Mária Pinková

Viete, že...?

Pri slávení Kristových tajomstiev si Cirkev osobitnou láskou uctieva preblahoslavenú Bohorodičku Máriu, ktorá je nerozlučne spojená so spasiteľským dielom svojho Syna. Ona je našou Matkou, Matkou Cirkvi a našou Orodovnicou.

Najstaršie jej sviatky sú aj sviatkami jej Syna:

Zvestovanie Pána -	25.3.
Obetovanie Pána -	2.2.

Prikázané mariánske sviatky, ktoré sa slávia ako slávnosti sú:

1. Nepoškvrnené Počatie P. Márie -	8.12.
2. Slávnosť Bohorodičky P. Márie -	1.1.
3. Nanebovzatie P. Márie -	15.8.

Ďalšie sviatky sú:

➤ Navštívenie P. Márie -	2.7.
➤ Narodenie P. Márie -	8.9.

Okrem toho si Cirkev uctieva P. Máriu sviatočnými spomienkami:

1. Panny Márie Kráľovnej -	22.8.
2. Ružencovej P. Márie -	7.10.
3. Obetovanie P. Márie -	21.11.

Ďalšie nezáväzné sviatky sú:

1. Panny Márie Lurdskej -	11.2.
2. Nepoškvrneného Srdca P. Márie - sobota po sviatku Najsv. Srdca Ježišovho	
3. Panny Márie Karmelskej -	16.7.
4. Panny Márie Snežnej -	5.8.

U nás si osobitne uctieваме Sedembolestnú Pannu Máriu - 15.9., ako patrónku Slovenska a Meno Panny Márie 12.9. Mesiac máj je osobitne venovaný úcte Panne Márii.

čerpané z JKS

Duchovný pohľad (občasník). Vydal: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Svätého Ducha Banská Bystrica – Podlavice, Skubínska cesta 6, 974 09 Banská Bystrica

Hviezda

Viliam Turčány

Slovo sa telom stalo
a žiari v tvári Dieťaťa.
Tie oči neosvietia ťa
Ich Láskou natrvalo?

V duši ti nerozoženú
tú tichú pieseň zbožnú:
hviezdu, čo všetky predčila
i vo vesmíre celom?

Aby nás Láska zvečnila,
Slovo sa stalo telom:
stalo sa Spasiteľom.

A hviezda o tom svedčila.

Kedy sú Vianoce?

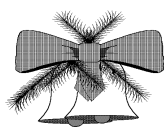
Keď sa ráno zobudíš so želaním milovať Boha a v ňom bratov a sestry –
v ten deň sú Vianoce.

Keď v sebe spozoruješ vnútornú pohnútku podať ruku tomu, kto ťa
urazil – toto vnuknutie sú Vianoce.

Keď v škole, doma alebo na pracovisku cítiš nutnosť zamyslieť sa nad
tým, ako sa chováš k Bohu, k rodine, k druhým ten
okamih sú Vianoce.

Keď sa streneš s človekom, ktorý potrebuje pomoc a ty mu pomôžeš,
v tej chvíli sú Vianoce.

Keď začneš slúžiť tomu, kto nikoho nemá, komu zlyháva hlas a nemá už
silu, v tie hodiny sú Vianoce.

*So želaním všetkého dobrého,
Božieho požehnania
a pokoja*

Daniel Bédi, SF, Juraj Adamkovič, Pavol Pakoš

Vianoce 2009 / 2010

Program bohoslužieb vo vianočnom období v Podlaviciach

Deň	Dátum		Liturgia	Hodina	Poznámka
piatok	18.12. 2009		Sv. omša	18:00	Spol. sv. spoved' od 16:00
nedeľa	20.12. 2009	Štvrtá adventná nedeľa	Sv. omše	8:00 10:00 18:00	
pondelok	21.12. 2009				Spoved' chorých od 9:00
utorok	23.12. 2009		Sv. omša	18:00	Svetlo z Betlehema
štvrtok	24.12. 2009	Štedrý deň	Sv. omša	18:00 24:00	Štedrá večera farnosti Polnočná sv. omša
piatok	25.12. 2009	Narodenie Pána	Sv. omše	8:00 10:00 18:00	na úsvite Živý Betlehem o 14:30 Jasličk. slávnosť 15:00
sobota	26.12. 2009	Sv. Štefana, prvého mučeníka	Sv. omše	8:00 10:00	Popoludní koledovanie detí Dobrá novina
nedeľa	27.12. 2009	Sv. rodiny Ježiša, Márie a Jozefa	Sv. omše	8:00 10:00 18:00	Požehnanie rodín a obnovenie manželských sľubov
pondelok	28.12. 2009	Sv. Neviniatok, mučeníkov	Sv. omša	17:00	Požehnanie detí
utorok	29.12. 2009	Piaty deň v oktáve Narodenia Pána	Sv. omša	18:00	Večerné chvály LH
štvrtok	31.12. 2009	Siedmy deň v oktáve Narodenia Pána <i>Sv. Silvestra</i>	Sv. omša	16:00 23:45	Pod'akovanie na konci roka + štatistika Polnočná poklona
piatok	1.1. 2010	Slávnosť Panny Márie - Bohorodičky, Nový rok	Sv. omše	8:00 10:00 18:00	Veni Creator Spiritus
sobota	2.1. 2010	Sv. Bazila Veľkého a Gregora Nazianskeho	Sv. omša	7:30	Požehnanie domov a bytov
nedeľa	3.1. 2010	2. nedeľa po narodení Pána - Najsv.mena Ježiš	Sv. omša	8:00 10:00 18:00	Požehnanie domov a bytov
streda	6.1. 2010	Zjavenie Pána - Traja Králi	Sv. omše	8:00 10:00 18:00	Požehnanie Trojkráľovej vody a kriedy Požehnanie domov a bytov
nedeľa	10.1. 2010	Krst Krista Pána	Sv. omše	8:00 10:00 18:00	Končí sa Vianočné obdobie

